

въ кюшето стояхъ снопове прѣчки. *Зк. 32.* Расло ѣ дѣтѣ и порасло ѣ, На три мѣсеци като три гóдин, На шѣст мѣсеци като шѣст гóдин, Дѣвет мѣсеци дѣвет гóдини, Та ѣ станало коджа ергѣнче. *Д. 37, 43—47. (ср. коджамити).*

Коджѣ—Балканъ* *с. м.* турецкое названіе Балканскихъ горъ, *син.* Стара—Планина (ср. коджа и Балканъ).

Коджѣ-башия* (**коджѣ-баши**)* *с. м.* турецкое названіе сельскаго старосты: Днѣсь българскій народъ си избира въ всяко село кажда година по одного старѣйшина (коджа-баши по турски, кое значи буквально исто съ старѣйшинъ). *Гн. 223.* Тогай велѣтъ селянете: „Коджабаши Севдинъ тейко! Що нѣ питаѣтъ да кажиме? *М. 204.* Въ цѣлия меджались нма единъ христанинъ коджабаши. *Л. Д. 1875 р. 37. (ср. коджа и башъ).*

Коджамити* *пр. нска.* тоже что коджа: А дѣтенце ѹ расте и расте,—коджамити момчулакъ бѣше вече станало. *З. 18.* Днеска ще да имаме коджамити работа. *З. 258.*

Коджиджія* (*gotchidji, s. t. Charretier, cocher*) *с. м.* возница, кучерь: Туриха ѣ во кочія, Главиха ѹ коджиджія, Да кара Ради кочія. *М. 107.*

Кодошка* (*qodoch, s. t. Mari qui prostitue lui-même sa femme*) *с. жс.* сводня. *Бог.*

Кодъ предл. 1) на *вопр. идѣ?*—*у:* Че кога бѣхъ си код майка, Искѣ ме Първан войвода, А мене майка не даде. *Д. 34, 16—18.* 2) на *вопр. куда?*—*къ:* И кодъ него да иде. *Ч. 334.* Немой ме назѣд врацѣти, Но си ме води код майка. *Д. 34, 159—60.*

Кóѣ—Кóѣ частица раздѣлит. 1) отчасти—отчасти: Почти всѣкъ день отъ мамковы отивать по една—двѣ—три зѣлвы—калины—малыны при годеницѣтъ. Кое да приказвать съ немъ, кое да ѹ помагать. *Ч. 71.* Сичко що трѣба на единъ селенинъ, стрико му, кое съ милостиня, кое съ нари, сичко му настани. *Зк. 107.* 2) то—то, иногда—иногда: Той прискачаше и дохождаше коѣ по хора, коѣ по сидѣнки. *Зк. 165.* Кое съ гадникитѣ си, кое по лозе, кое по нива, кое тукъ—тамъ хлопнищъ изъ дворѣтъ. *ib. 179.*

Кóѣнъ? *пр.?* Тога му велѣтъ момци зме'о'и Момци зме'о'и, койни ду'о'и: Детелинъ войвода, нашъ господине! *М. 15. а.*

Кóжа *с. жс.* кожа: Едва кожата коститѣ дръжи. *Ч. 155.* Ясъ знамъ како Арапинъ сѣ дерить, Какъ сѣ дерить Арапинската кожа. *М. 143. ум.* **Кóжица** *с. жс.* кожа: Дълга и люта зима ще бѣде, ако ся е родило много имело, жълѣдъ и овоцѣ съ дебелъ кожицѣ. *Л. Д. 1869 р. 39.*